

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2013. év március 1. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt **a vádlott** ellen indult büntető ügyben a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa 2012. október 27. napján kihirdetett KB.II.16/2012/2. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlottal szemben alkalmazott intézkedést megrovásra **enyhíti**.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

I n d o k o l á s

A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa a 2012. október 27. napján kihirdetett Kb.II. 16/2012/2. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.348.§ (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő szolgálatban kötelességszegés vétségében, ezért 2 évi időtartamra próbára bocsátotta. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 11.430 forint bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette. A vádlott és védője egyaránt három napi gondolkodási időt tartottak fenn, majd a törvényes határidőn belül a védő jelentett be fellebbezést, elsősorban felmentés, másodsorban enyhébb intézkedés, megrovás alkalmazása érdekében.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.1267/2012/1. számú átiratában az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az elsőfokú ítélet ellen felmentés, illetve megrovás alkalmazása érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta. Elsődleges indítványával kapcsolatban utalt arra, hogy a vádlott az őrhelyéről egy olyan fogvatartott cellája ablakának irányába nézett, akinek a vonatkozásában már korábban felmerült az engedély nélküli kapcsolattartás veszélye. Így a vádlott azért nem tudta az udvari mozgásokat figyelemmel kísérni, mert a figyelme máshova irányult. Ez a magatartás azonban nem valósítja meg a szolgálatban kötelességszegés vétségét. Másodlagos indítványával kapcsolatban utalt arra, hogy a vádlott eddig kiválóan teljesítette a szolgálatát és egyébként is indokolatlan vele szemben azt a körülményt súlyosítónak értékelni, hogy ugyanezen a helyen egy másik kollégája már elkövetett ugyanilyen cselekményt.

A vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott a védője által elmondottakhoz, és előadta, hogy vallomásában rosszul fejezte ki magát, amikor azt mondta, hogy „elbambult”, valójában az történt, hogy nagyon is koncentrált arra a fogvatartottra, illetve annak a fogvatartottnak az ablakára, akivel kapcsolatban a tiltott kapcsolattartás veszélye felmerült.

A védő által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A felmentésre irányuló védői fellebbezés nem alapos.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta, így a bíróság elé állításra vonatkozó szabályok is megtartásra kerültek. Az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott a tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy részben érzi bűnösnek magát. Vallomása azonban ténybeli beismerő vallomásnak tekinthető. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tényállást a vádlott vallomása a kihallgatott tanúk vallomása, valamint a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok alapján állapította meg. Logikus meggyőző magyarázatát adta annak is, hogy a vádlotti védekezést miért nem fogadta el. Ítélete indokolásának 3. oldal utolsó előtti bekezdésében helyesen rögzítette, hogy a vádlotti védekezés azért nem fogadható el, mert a vádlottnak nem volt olyan szolgálati feladta, hogy folyamatosan a fogvatartott zárkája ablakát figyelje, különösen úgy, hogy semmi sem történt, és nem is az volt a figyelési iránya.

A Be.351.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le.

Megállapítható hogy a védő a fellebbezésben új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkozott, valamely megalapozatlansági okot sem jelölt meg. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le a következtetést a vádlott bűnösségére, és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor a vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.348.§ (1) bekezdésében ütköző és aszerint minősülő szolgálatban kötelességszegés vétségében.

A hivatkozott bűncselekményt az követi el, aki őr, ügyeleti vagy egyéb készenléti szolgálatban elalszik, szeszestalt fogyaszt, rendeltetési helyét elhagyja, vagy a szolgálat ellátására vonatkozó rendelkezést más módon súlyosan megszegi.

A Legfelsőbb Bíróság a BH.1995/448. számú eseti döntésében kifejtette, hogy a szolgálatban kötelességszegés bűncselekményénél a szolgálat ellátására vonatkozó rendelkezések más módon súlyosan megszegése fogalmi körébe az olyan cselekmények tartoznak, amelyek a törvényben írt egyéb elkövetési magatartásokkal, az elalvással, a szeszestalt fogyasztással vagy a rendeltetési hely elhagyásával azonos sérelmet idéznek elő. Amennyiben a rendelkezések megszegése a kötelesség teljesítését ténylegesen megghiúsította, általában a bűncselekmény megállapításának van helye. A jelen ügyben éppen az állapítható meg, hogy a vádlott nem a szolgálati feladatát végezte, amikor máshová figyelt, mint ami a szolgálati utasításban elsődlegesen részére meg volt határozva. Ezáltal - ha időlegesen is - a részére meghatározott szolgálati feladat elvégzése, teljesítése megghiúsult. Ezért a másodfokú bíróság a védőnek a vádlott bűnösségének megállapítását a jogi minősítésen keresztül támadó fellebbezését sem fogadta el.

A védőnek az enyhítésre irányuló fellebbezése alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket és nem tévedett, amikor a vádlottal szemben büntetés kiszabása helyett intézkedés alkalmazására látott lehetőséget. A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban azzal, hogy a vádlott kötelességszegő magatartása igen rövid ideig, még 10 percig sem tartott, a cselekménye oly csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy vele szemben a törvény szerint alkalmazható legkisebb büntetés kiszabása vagy más intézkedés alkalmazása is szükségtelen. Ezért az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a vádlottal szemben alkalmazott intézkedést megrovás intézkedésre enyhítette a Btk.71.§-a alapján.

A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezése törvényes ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa - helyes indoka alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be.372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2013. március 1.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.
s.k.
előadó bíró

Dr. Török Zsolt hb. ezredes
bíró

A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2013. március 1.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Iván Erika
bírószági ügyintéző